

Forslag

til

Lov om forbud mod visse fyrværkeriartikler.

Fremsat den 11. marts 1958 af *justitsministeren*.

§ 1.

Det er forbudt uden justitsministerens tilladelse at fremstille eller indføre fyrværkeri.

§ 2.

Stk. 1. Overdragelse, erhvervelse og anvendelse af fyrværkeriartikler med knald-effekt eller med kombineret lys- og knald-effekt, f. eks. kanonslag, raketter, sole, ildpotter og lign. er kun tilladt, såfremt satsen til fremkaldelse af hver enkelt knald-effekt består enten af højst 1,5 gr af blandinger af aluminium og nitrater, eller af højst 0,5 gr af blandinger af aluminium og chlorat eller perchlorat, eller — for raketters vedkommende — af højst 5 gr sortkrudt.

Stk. 2. Justitsministeren skal dog være bemyndiget til at træffe bestemmelse om, at andre blandinger end de nævnte må anvendes og til at fastsætte det største tilladte indhold af blandingen pr. stk.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på salg til forhandler.

§ 3.

Politiet kan meddele tilladelse til køb og anvendelse af fyrværkeri, der omfattes af forbudet i § 2, stk. 1.

§ 4.

Justitsministeren fastsætter de til lovens gennemførelse og kontrol med dens overholdelse fornødne bestemmelser.

§ 5.

Der sker ikke ved denne lov nogen ændring i lov nr. 74 af 7. april 1899 om sprængstoffer eller de i medfør heraf eller af brandlovgivningen udfærdigede bestemmelser.

§ 6.

Overtrædelse af denne lov eller de i medfør af denne udfærdigede bestemmelser straffes med bøde.

§ 7.

Loven, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft den 1. juli 1958.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved beslutning truffet den 18. februar 1958 har folketinget opfordret justitsministeren til at fremsætte lovforslag om forbud mod fyrværkeriartikler, som på grund af den særlige knaldeffekt er egnet til at volde særlig gene.

Spørgsmålet om at begrænse støjplagen ved afbrænding af fyrværkeri har i nogen tid været under overvejelse i justitsministeriet, bl. a. fordi man i de senere år jævnlig har modtaget henvendelse med klager over ulemperne ved støj forvoldt af nytårsskyderiet.

Det er i disse klager såvel som i den offentlige debat i pressen blevet fremhævet, at det kraftige nytårsskyderi betyder en alvorlig belastning, navnlig for gamle og syge mennesker, og at det må anses for urimeligt, at et mindre antal personer skal kunne terrorisere deres omgivelser med en sådan umådelig og overflødig støjudfoldelse. I en fra politidirektøren og politimesteren i Frederiksberg birk modtaget skrivelse, der er tiltrådt af foreningen af politimestre i Danmark, er det yderligere anført, at afbrændingen af fyrværkeri i tiden omkring nyt-

år i de seneste år er taget stærkt til, således at den efterhånden må betegnes som en væsentlig forstyrrelse af den offentlige orden.

I gennem årene har man på forskellig måde ved administrative foranstaltninger søgt at dæmpe op for det overdrevne nytårsskyderi. Der er således i de enkelte politikredse med hjemmel i politilovene hvert år udfærdiget lokale bekendtgørelser, hvorved handel med fyrværkeri forbydes i en bestemt periode, som regel i tiden fra den 1. november til den 15. januar. Endvidere har justitsministeriet ved en bekendtgørelse af 30. november 1951 udvidet forbudet i brandpolitilovens § 21, 2. stk. mod salg af fyrværkeriartikler og krudt til personer under 18 år til at gælde for hele landet.

Disse foranstaltninger har kun i ringe omfang medvirket til at begrænse nytårsskyderiet, og hertil kommer, at det omtalte salgsforbud i tiden fra 1. november til 15. januar kan medføre den uheldige virkning, at private ligger med oplag af fyrværkeri i længere tid, end de ellers ville gøre, hvilket indbærer en vis brandrisiko.

Det har været overvejet, om en begrænsning af støjplagen ville kunne tilvejebringes gennem bestemmelser i de lokale politivedtægter. Disse indeholder i de fleste tilfælde bestemmelser, der forbyder afbrænding af fyrværkeri på offentlig vej. Det er dog justitsministeriets opfattelse, at det vil være særdeles vanskeligt for politiet at få bestemmelser af denne art overholdt, navnlig på baggrund af, at nytårsskyderiet har været tolereret i en lang årrække. Hertil kommer, at der ikke er hjemmel i politivedtægterne til at forbyde afbrænding af fyrværkeri på privat grund. Justitsministeriet anser det derfor nødvendigt for en effektiv gennemførelse af et forbud at indføre bestemmelser, der hindrer, at det fyrværkeri, man vil forbyde, kan købes i butikkerne.

Ud fra disse overvejelser har justitsministeriet i samarbejde med politiet og justitsministeriets konsulent for sprængstoffer udarbejdet ovenstående lovforslag. Såfremt forslaget gennemføres, agter justitsministeriet at foranledige, at der ikke fremtidig udstedes forbud mod salg af fyrværkeri i perioden før og efter nytår.

Til § 1.

Efter den gældende sprængstofs- og brandlovgivning er det forbudt uden justitsministeriets tilladelse at fabrikere fyrværkeri. Denne bestemmelse tager først og fremmest sigte på den egentlige fabrikmæssige fremstilling af fyrværkeri, men vil naturligvis også kunne betragtes som et forbud mod hjemmefabrikation af fyrværkeri. Justitsministeriet

anser det dog for rettest, at det i en lov om forbud mod visse fyrværkeriartikler udtrykkelig fastslås, at det ikke er tilladt at fremstille hjemmelavet fyrværkeri, så meget mere som en gennemførelse af loven vil kunne føre til en vis tilskyndelse for ungdommelige elementer til selv at fabrikere fyrværkeri.

Forbudet i § 1 omfatter endvidere indførsel af alle arter af fyrværkeri, idet det af hensyn til muligheden for en effektiv kontrol med forslagens bestemmelser er nødvendigt at forbyde private forbrugeres køb i udlandet. Derimod er det ikke hensigten at begrænse den almindelige handelsmæssige import af fyrværkeri, som vil kunne finde sted mod tilladelse fra justitsministeriet. Udførsel af fyrværkeri berøres ikke af forslaget.

Til § 2.

Denne bestemmelse indeholder et forbud mod salg til forbrugere og anvendelse af visse fyrværkeriartikler. Som foran anført må det anses for et nødvendigt led i ordningens gennemførelse, at man ikke alene forbyder benyttelsen af sådant fyrværkeri, men også salg, hvorved der gives politiet muligheder for at føre en nogenlunde effektiv kontrol.

Den mest effektive kontrol ville kunne gennemføres, såfremt man generelt forbød fremstilling af det omhandlede fyrværkeri, men en sådan regel ville komme i strid med undtagelsesbestemmelsen i forslagens § 3.

De fyrværkeriartikler, der omfattes af bestemmelsen, er karakteriseret ved den store knald-effekt. Det vil blive en følge af bestemmelsen, at de såkaldte „kanonslag“, „luftbomber“ og lignende helt forbydes. Derimod vil mindre fyrværkeri, som f. eks. mindre kinesere, ikke blive forbudt, selvom de udelukkende tilsigter at frembringe et knald. Fyrværkeri med lyseffekt vil ej heller omfattes af forbudet, med mindre det tillige er udstyret med knaldefekt over en vis størrelse.

De i bestemmelsen omtalte krudtblandinger er de i dag sædvanligt anvendte ved fyrværkeri med knaldefekt. Da der kan tænkes at opstå andre blandinger, som bør tillades, og da det vil være uhensigtsmæssigt, om tilladelse af sådanne blandinger skal være afhængig af ændring af loven, indeholder paragraffens stk. 2 en bestemmelse om, at justitsministeren skal kunne tillade andre blandinger end de nævnte.

Bestemmelsen i udkastets § 2, stk. 3, er indsat, fordi det ikke af hensyn til den politimæssige kontrol kan anses for nødvendigt at kræve særlig

tilladelse ved salg fra fabrikant eller grossist til detailhandler.

Til § 3.

Da loven efter justitsministeriets opfattelse ikke bør være til hinder for, at fyrværkeri med større knaldeffekt anvendes i større forlystelsesanlæg samt ved særlige arrangementer, foreslås det, at der tillægges politiet bemyndigelse til at dispensere fra bestemmelsen i § 2, stk. 1. Politiet skal ligeledes kunne give tilladelse til salg af fyrværkeri til brug for skibsfarten.

Til § 4.

Da som tidligere anført bestemmelsen i § 3 er til hinder for et fuldstændigt forbud mod salg af det i § 2 omhandlede fyrværkeri, vil det være nødvendigt at indføre nærmere regler til støtte for kontrollen med, at loven overholdes. Man anser

det dog ikke for hensigtsmæssigt, at bestemmelser af denne art, som erfaringsmæssigt hyppigt må ændres eller suppleres, medtages i selve loven.

Til § 5.

I sprængstoflovgivningen og brandlovgivningen indeholdes en række bestemmelser, der tilsigter at imødegå den brand- og eksplosionsrisiko, som er forbundet med sprængstoffer, herunder fyrværkeri. Der kan i denne forbindelse henvises til justitsministeriets bekendtgørelse nr. 53 af 22. februar 1949 om fyrværkeriartikler som ændret ved bekendtgørelse nr. 64 af 24. februar 1950.

For at undgå overvejelser om, hvorvidt nærværende lovforslag griber ind i disse bestemmelser, har man anset det for rettest, at det udtrykkelig anføres, at bestemmelserne ikke berøres af loven.